

naturlig Maade sikres den indfødte grønlandske Befolkning de bedst mulige Livsvilkaar“. Der er ved denne Sags Behandling i det norske Storting vel faldet Udtalelser, der har skurret i vore Øren, men der er paa den anden Side ogsaa udtalt Ønsker om, at det venskabelige Forhold mellem de to Folk maatte blive bevaret. Vi nærer alle her dette Ønske, og selv om Overenskomsten ikke ophæver Hoveduenigheden mellem de to Nationer, Spørgsmaalet om Overhøjhedsretten, og derfor heller ikke kan yde nogen Garanti i saa Henseende, har vi dog Grund til at tro, at der er større Mulighed for at bevare det gode Forhold, hvis Overenskomsten vedtages, end hvis den ikke vedtages. Vedtages den ikke, vil Striden straks blusse op, og hvilke Følger det vil faa, er ikke til at overse. Og det vil da blive Danmark, der faar Skylden for at have forvoldt denne Ufred. Jeg skal slutte med at sige, at jeg forstaar de nationale Betænkeligheder, der er kommet til Orde fra mange Sider overfor denne Overenskomst; men vi, der skal tage Ansvaret i denne Sag, i alt Fald det Flertal, hvortil jeg hører, mener, at naar vi tager alle Forhold i Betragtning og ser paa Sagen, som den nu foreligger, vil Overenskomstens Vedtagelse være den Løsning, som bedst tjener baade Danmarks og Grønlandernes Interesser. Derfor indstiller Flertallet til det høje Ting, at det giver sit Samtykke til, at Overenskomsten afsluttes.

Effersøe: I den Betænkning, som jeg har medunderskrevet, har jeg taget det Forbehold, at jeg med Hensyn til et enkelt Punkt muligvis vilde udtale mig noget nærmere i Tinget. Jeg skal nu imidlertid bemærke, at jeg ikke finder Anledning til at sige mere herom. Jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser angaaende Færøernes Forhold til den foreliggende Sag, som jeg føler mig forvisset om, at saavel de øvrige Medlemmer af Tinget som Regeringens Medlemmer er villige til at medunderskrive. Jeg vil for øvrigt sige, at der formentlig ikke er saa stor Uenighed, som det har faaet Udseende af, imellem de forskellige Opfattelser. I alt Fald er det saa, at Maalet for os alle er det samme, nemlig Grønlandernes Vel. Jeg

mener, at der nu kræves her i Landet Enighed og Ro om dette Spørgsmaal, og hertil haaber jeg, at denne Sags Behandling og en Afstemning vil kunne bidrage. Jeg har ikke mere at sige.

Ellinger: Som det er ærede Medlemmer bekendt, har jeg udtalt mig udførligt om dette Spørgsmaal i det lukkede Møde, der er blevet holdt i Dag, men, som jeg dér sagde: hvad jeg sagde i det lukkede Møde, vilde jeg ogsaa komme til at sige i det offentlige, selv om jeg har ondt af mine ærede Kolleger her i Tinget i den Anledning.

Det er en meget alvorlig Sag, alvorlig for alle, det er der ikke nogen Tvivl om. Vi staar nu ved Afslutningen af denne Sag, efter at vi i Udvalget har udført et strengt Arbejde, som har lagt Beslag paa Tid og Tanker, og efter at vi dér har krydset skarpe Klinger for at naa frem til det, vi skulde meddele det høje Ting som Resultatet af vore Overvejelser, og for at kunne klargøre Forholdene for Tinget. Det er nødvendigt nu i sidste Øjeblik skarpt at se, hvad dette Forslag til Overenskomst gaar ud paa, saaledes at man ikke bagefter skal høre Bebrejdelser for, at Tingene er sat hen i Taage.

Vi er alle klar over, at det var en Fejl, der blev begaaet under det forrige Ministerium, da Sigurd Berg udstedte sin Bekendtgørelse af 10. Maj 1921, d. v. s., det forkerte var, at den var formet saaledes, at Norge kunde mene, at de Fangst- og Fiskeriinteresser, det hidtil havde haft deroppe, vilde blive beskaaret. Det var naturligvis ikke Hensigten med Udstedelsen af Bekendtgørelsen, men den var formet saaledes, og den var i hvert Fald formet i Kraft af den Højhedsret, som Danmark har over Grønland, og som det har erhvervet sig ved sit Arbejde i Tidernes Løb og erhvervet sig paa fuldstændig lovlig Maade ad Veje, som jeg havde Lejlighed til at udtale mig nærmere om ved denne Sags første Behandling. Denne Højhedsret er tillige anerkendt af de interesserede Magter, ogsaa Norge. Bekendtgørelsen havde, som sagt, en saadan Form, at Nordmændene kunde føle sig brøstholdne derved, men det forekommer mig, at den Fejl, som her er begaaet af det forrige